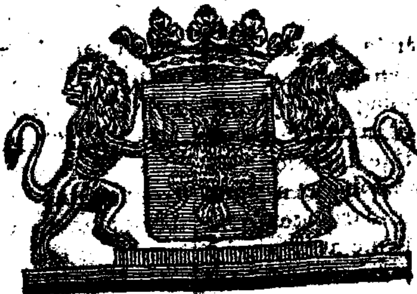
Nº. 84. Aº. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag 30 Mei.

Eenige aanmerkingen betrekkelijk het vonnis der arrondissements-regtbank te Arnhem, en het arrest van het provinciale geregtshof van Gelderland, tegen den uitgever der Arnhemsche Courant *gewezen, ter zake van een ingezonden artikel betrekkelijk het Leidsche postkantoor, gegrond op het* in onbehoorlijken staat *aankomen van eenen brief te Elburg, die* in behoorlijken staat *op het postkantoor te Leiden bezorgd was.*

II.

Wij besloten het voorgaand artikel met de belofte van de ware reden te zullen opgeven der woorden: *Van zeer goeder hand wordt ons het volgende toegezonden*, geplaatst boven het bewuste artikel *Postkantoor te Leiden.*

Gelijk wij zeiden, geschiedde zulks geenszins om den *schijn* te versterken. Het geschiedde om *ons* te vrijwaren tegen de verdenking van *ligtvaardig* zoodanige aanmerking te hebben opgenomen. Wij hebben den grootsten afkeer van valsche beschuldigingen en onwaarheden; en men zal zulks ligtelijk gelooven, wanneer wij als reden daarvan opgeven niet eene ijdele snoeverij op ons edelaardig Oud-Nederlandsch karakter, maar eenvoudig de te bewaren achting der courant. Toen wij eenmaal, in het nommer van den 6den november des vorigen jaars, eene vrij onbeduidende en algemeene opgave, betrekkelijk den verkoop der bibliotheek van profes-sor REUVENS, uit 's Gravenhage ontvangen, hadden opgenomen, en ons daarop door den heer LEEMANS eene teregtwijzing ingezonden werd, haasteden wij ons niet alleen dezelve met dankbetuiging aan gemelden heer te plaatsen, maar voegden er uitdrukkelijk bij: » *Indien men ons in het vervolg wederartikelen toezendt, wier opgaven blijken mogten valsch te zijn, zullen wij daarna den naam des inzenders openlijk bekend maken.*" — Zoo zeer zijn wij gesteld op de waarheid onzer opgaven en berigten, dat wij er liever geene dan onjuiste begeeren te ontvangen. Van eene courant meer te vorderen, te vorderen dat zij zelve een naauwkeurig onderzoek doe nopens de waarheid aller opmerkingen waarvan men haar de plaatsing vraagt, dit zou belagchelijk wezen; dit ware eene onmogelijkheid vorderen en de publiciteit zoo zeer vertragen, dat zij haar nut grootendeels verliezen zou. Eene courant moet in sommige opzigten afgaan op de geloofwaardig-[illegible] heid harer inzenders; en dat zij zulks niet ligtvaardig doe, daarvoor [illegible] het publiek eenen waarborg in de achting die zij te bewaren heeft; laat eene courant herhaaldelijk onjuiste opgaven en valsche berigten mededeelen, men leest haar niet meer. Om dus de verdenking zelfs te ontgaan van eene ligtvaardige opneming, daarom werden er boven het toegezonden artikel de bewuste woorden geplaatst. Ware het ons door eene onbekende of door eene minder vertrouwde hand toegezonden, zekerlijk, wij zouden ons aan het verwijt van eene ligtvaardige beschuldiging niet hebben blootgesteld. Het Leidsche postkantoor met al deszelfs beambten en bedienden is ons volstrekt onbekend. Nimmer hadden wij eenige onaangenaamheid met hetzelve. Den directeur en al zijne medebeambten kenden wij zelfs niet bij naam. Maar wij kenden den berigtgever, en op zijn woord waagden wij de reputatie der courant, zonder aarzeling, zonder onderzoek, gelijk gij zoudt gedaan hebben, lezer, indien iemand, op wiens bedachtzaamheid en karakter gij volkomen vertrouwen stelt, het u toegezonden had.

Wij zeiden: wij waagden de *reputatie* der courant; want meer meenden wij niet te wagen. Eene geregtelijke vervolging verwachteden wij geenszins; want de daartoe betrekkelijke strafwetten kenden wij in den oorspronkelijken tekst, niet in eene Geldersche uitlegging. Een postkantoor tot een staatsligchaam of een *individu* te hooren verklaren, zouden wij voor een maanvertelseltje hebben gehouden. En hadden wij al ondersteld, dat een dergelijk denkbeeld in een publiek-ministerieël hoofd opkomen kon, dan nog zouden wij althans eenigen *twijfel* dienaangaande bij al wat regterlijk is, ja bij den minsten deurwaarder *à la suite* hebben verwacht, en gevolgelijk de toepassing van den algemeen geldenden en — hopen wij — zelfs in Oud-Nederland nog niet vergeten, regtsregel: *in dubio pro reo*, *in geval van twijfel* VOOR *den beklaagde.* Geene ergere strikken, zeide BACO, dan de strikken der wetten; een burger moet daarvoor althans gewaarborgd zijn; en eene onduidelijke strafwet behoorde in geen land waar men regt, ja billijkheid waardeert, toepassing te vinden.

Hadden wij de toepassing van art. 367 van het *Code Pénal* of van art. 2 der wet van 16 mei 1829, die wij zeer goed kenden, eenigermate ondersteld, — niets ware ons gemakkelijker geweest dan voor het bewuste [illegible]tje zoodanige inkleeding voor te stellen, dat het geheel buiten derzelver *ideaal* bereik moest vallen, zonder het postkantoor waartegen men ons eenigen wrok schijnt toe te schrijven, daarom minder te bezwaren. Wat wij daarentegen bij de plaatsing van het artikel verwachtten, was eene reclame van den directeur des postkantoors, en dienaangaande zou hij ons zeer bereidvaardig hebben gevonden. Doch, gelijk wij bij eene vroegere gelegenheid opmerkten, nimmer vernamen wij iets hoegenaamd van wege dat postkantoor. Men scheen volstrektelijk eene geregtelijke vervolging te begeeren; wat men daarbij gewonnen heeft of verder winnen zal, willen wij hier niet beoordeelen.

TURKIJE.

In de Augsburger *Allgemeine Zeitung* leest men: Een aantal overeenstemmende berigten, welke zoo wel de aanzienlijkste handelshuizen van Augsburg als wij zelven heden (den 23sten) uit Triest, van den 18den, en uit Venetië van den 19den, ontvingen, melden de uitbarsting van vijandigheden tusschen de Porte en *Mehemed-Ali*. Wat de Levantsche correspondenciën lang voorspelden is dus gebeurd; terwijl de Porte te Konstantinopel vredesverzekeringen gaf, maakte haar Taurus-leger bewegingen voorwaarts, wier offensief karakter slechts door de noodzakelijkheid om de troepen in minder uitgezogen landstreken te verleggen kon worden bedekt. — Uit Triest ontvangen wij de tijding dat 50,000 Turken bij El Bir, niet ver van Aleppo, over den Eufraat getrokken zijn. En uit Alexandrië wordt ons van den 7den het volgende geschreven: Ik haast mij u de hoogst gewigtige tijding mede te deelen, dat de vijandigheden tusschen de Porte en Egypte reeds in Syrie begonnen zijn. Te El-Bir aan den Eufraat zijn 50,000 man Turksche troepen binnengerukt, en hebben de Syrische grens overschreden. *Boghos*-bey en de vier consuls zijn hier weder aangekomen; de pacha heeft Caïro verlaten en wordt ieder oogenblik te Alexandrië gewacht.

RUSLAND.

St. Petersburg, 18 mei. Z. M. heeft de statuten eener maatschappij, die zich hier tot bevordering van scheepvaart en handel op de Zwarte Zee en met het Oosten gevormd heeft, goedgekeurd. De oprigters dezer maatschappij zijn de Nederlanders en Franschen *van Aken*, *graaf van Pradel*, *L. van Gobbelschrpy de Fresne*, *Berryer* zoon en *E. Barbier*. Het doel derzelve is hoofdzakelijk uitvoer van Russische producten, vooral uit de zuidelijke provinciën des rijks. De maatschappij is voor 25 jaren aangegaan; haar kapitaal bestaat uit 12 millioenen roebels, die in 3000 actiën elke van 4000 roebels, en 5 pCt. renten gevende, zoo verdeeld zijn, dat de helft binnen 's lands, de andere helft buiten 's lands geplaatst is.

(Pr. St. Z.)

DENEMARKEN.

Koppenhagen, 14 mei. Onder de processen waarmede de *Kiöbenhavns-post* vervolgd werd, had het voornaamste een jaar lang voor de regtbanken gehangen. Het beklaagde artikel gold de niet-oproeping der standen ten wettig bepaalden tijde, en poogde de noodwendigheid van eene stipte woordhouding te bewijzen door eene reeks van gevallen aan te halen, waarin de pligtigste verscheinen der regering [illegible] Het *Obergericht* sprak den aangeklaagden redacteur *Giödwad* vrij; het *Höchstgericht*, waarvoor de zaak in weerwil van het protest des aangeklaagden, schriftelijk behandeld werd, verklaarde zich incompetent. Er moest alzoo een buitengewoon *Höchstgericht* zamengesteld worden, hetwelk *Giödwad* in eene boete van 300 daalders en twee jaren censuur veroordeelde. De heer *Giödwad* ontving dit vonnis op zijn ziekbed waarop hij gevaarlijk krank lag. Den volgenden dag vereenigden zich eenige burgers om eene uitnoodiging op te stellen, ten einde bij inteekening de boete te dekken; dit bleef echter achterwegen, vermits reeds den volgenden dag, op het bloote gerucht van dit voornemen, 1200 daalders in plaats van 300 ingekomen waren, en nu besloot men het overschot, hetgeen ligtelijk naar goeddunken te vermeerderen is, den heer *Giödwad* aan te bieden voor eene reis naar Italië tot herstel zijner gezondheid.

(O. P. A. Z.)

DUITSCHLAND.

Brunswijk, 21 mei. Z. D. de hertog heeft zich heden op reis begeven naar Zwitserland en Italië.

OOSTENRIJK.

Uit Presburg luiden de berigten aangaande de instructiën der afgevaardigden voor den aanstaanden landdag geenszins zoo bevredigend als men verwacht had. Ook hier wil de oppositie eenen bijna verklaarden tegenstand tegen de regering beproeven, en vooral de gestrengheid der justitie tegen staatsmisdadigers pogen tegen te gaan.

(N. C.)

PRUISSEN.

Berlijn, 23 mei. Men verneemt dat onze regering, ten gevolge der menigvuldige klagten over het oponthoud, hetwelk de Pruissische stoomboten te Nijmegen en Arnhem te lijden hebben, voornemens is represaliemaatregelen tegen de Nederlandsche stoombooten te nemen.

ENGELAND.

Londen, 25 mei. Overmorgen komt het parlement weder bijeen, en zal de verkiezing van eenen nieuwen voorzitter in het huis der gemeenten dadelijk aanleiding geven tot eene ernstige worsteling tusschen de partijen. — De ministeriële bladen rekenen daarbij, en ook in het vervolg, op de ondersteuning der radicalen, en beijveren zich, sedert het herstel van het nieuwe ministerie *Melbourne*, om deze laatstgenoemden te believen door het aanprijzen van onderscheidene staats-hervormingen — zoo als het invoeren der geheime stemming bij de parlements-verkiezingen, het uitbreiden van het kiesregt, enz. welke sedert lang door de [illegible] verdangd, [illegible]vatieve maar door de tegenwoordige ministers evenzeer als [illegible] opposanten met ijver bestreden zijn.

Londen, 26 mei. Eergisteren avond heeft H. [illegible]rach-

tig bal gegeven op het paleis van Buckingham, en de eerste dansen met den Russischen grootvorst en prins *Hendrik* der Nederlanden gedanst.

— De vergadering der Chartisten te Birmingham is vrijdag rustig afgeloopen. Volgens de ministeriële opgaven, zijn niet meer dan 3000 personen bijeen geweest, waarvan de meesten slechts nieuwsgierige toeschouwers waren. Er is een adres aan de koningin goedgekeurd, waarin men zijne gehechtheid aan H. M. betuigt, en H. M. in gematigde bewoordingen verzoekt, om de belangen der arbeidende klassen ter harte te nemen. — De ministeriëlen verklaren, dat de beweging der Chartisten, ten minste wat Birmingham betreft, als geëindigd te beschouwen is.

— In onderscheidene steden worden adressen aan H. M. opgemaakt, waarin men zijne vreugde te kennen geeft over het herstel van het hervormings-gezinde ministerie.

— De *Standard* verzekert, dat lord *Palmerston* gisteren de stellige tijding ontvangen heeft, dat de vijandelijkheden tusschen de Porte en den onderkoning van Egypte op de Syrische grenzen, niet ver van Aleppo, begonnen zijn. De onderkoning zou te gelijker tijd eene beweging tegen Bagdad gemaakt te hebben.

— De *Morning Chronicle* zegt, naar aanleiding van eenen brief uit Brussel, van den 21sten dezer, dat de bondsvergadering tot de ratificatie van het traktaat van 19 april tusschen haar en België heeft besloten.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 mei. Dezer dagen werd in openbare veiling de pendule verkocht, die zich in de kamer bevond waar *Lodewijk XVI* in den Tempel gevangen werd gehouden. Dezelve werd voor den prijs van 300 fr. ingesteld en voor 2,300 fr. aan een' Engelschman toegewezen.

— Van de grenzen van Savoye wordt gemeld, dat binnen kort op den weg van Amecy naar Geneve een der opmerkelijkste hangende bruggen van Europa voor het gebruik zal opengesteld worden. Dezelve heeft eene hoogte van 450 voeten boven de diepte over welke zij leidt. Een spoorweg zou aan het meer van Bourget aangelegd worden en langs den linker oever van de Rhône loopen tot bij de Zwitsersche grenzen, ten einde de gemeenschap te water van Chambery met Lyon te voltooijen.

Parijs, 26 april. In de bijeenkomst van de kamer der gedeputeerden van gisteren, heeft de minister van marine een ontwerp van wet ingediend, waarbij een crediet van tien millioen verleend wordt voor buitengewone toerustingen ter zee. De minister heeft verkondigd, dat deze aanvraag het gevolg is van de ontvangene berigten uit het oosten, welke aanduiden, dat de vijandelijkheden tusschen de Porte en den bassa van Egypte, aan de grenzen van Syrië, zijn uitgebroken. Hij merkte voorts aan, dat Frankrijk in staat moest wezen, om, bij zoodanige gebeurtenis, eenen wezenlijken invloed uit te oefenen, en zich met deszelfs geallieerden te verstaan omtrent middelen tot herstel des vredes, indien deze mogt verbroken zijn, of ter voorziening in de verwikkelingen, die het voortduren van den oorlog kon veroorzaken.

Voorts heeft het bewind ontwerpen van wet ingediend, waarbij aan de leden der nationale garde en de militairen, die bij den laatsten opstand gekwetst zijn, of aan de nagelatene betrekkingen der gesneuvelden, onderstand wordt verzekerd.

In deze zelfde bijeenkomst der kamer is door de commissie rapport uitgebragt omtrent de aanvraag van fondsen voor de geheime policie. Dit rapport strekt tot aanneming van de voordragt des bewinds. De rapporteur heeft aangemerkt, dat de gevraagde gelden onvermijdelijk noodzakelijk zijn; — dat het ministerie allezins waardig is, dat men hetzelve, door het toestaan der gelden, een bewijs van vertrouwen geve; — dat de bewindslieden hebben verzekerd, dat voortaan geene dagbladen in het geheim bezoldigd zullen worden.

— Het regeringsblad meldt, dat te Avignon eene geheime gewapende zamenspanning ontdekt is, bestaande uit werklieden, en geleid wordende door aanzienlijke jongelieden van de partij der legitimisten. Een aantal der deelgenooten is gearresteerd, en bij de huiszoekingen is eene hoeveelheid wapenen en patronen in beslag genomen.

— De telegraaf meldt uit Perpignan van den 24sten, dat den 16den in Valencia onlusten zijn uitgebroken. Er zijn barricaden opgeworpen, en de nationale garde is met de troepen der bezetting slaags geweest. Het doel van den opstand was de ontbinding der cortes en de onafhankelijkverklaring van de koningrijken Arragon, Valencia en Murcia. Den 20sten was de rust bijna hersteld. — *Cabrera* stond den 19den bij Chelva. — De generaal *Aznan* was met 7 à 8000 man te Liria binnengerukt.

BELGIE.

Brussel, 27 mei. De zaak van *Bartels* en *Kats* is heden voor het hof van assises voortgezet, en men verwacht, dat morgen het vonnis zal worden uitgesproken. De belangstelling in dit geding is merkbaar verflaauwd, en de ontknooping van hetzelve wordt met tamelijke onverschilligheid te gemoet gezien.

De senaat heeft in zijne zitting van heden de wet betreffende de vreemde officieren aangenomen.

— De senaat heeft ll. zaturdag de rapporten op nog verscheidene ontwerpen aangehoord en de algemeene discussie over dezelve gesloten. Op voorstel van den heer *Duval de Beaulieu*, heeft de senaat goedgevonden met 14 tegen 13 stemmen, om het ontwerp betrekkelijk de regterlijke indeeling van Limburg en Luxemburg te adjourneren, een besluit waarop *l'Indépendant* hoopt dat de kamer terug komen zal. — De commissie voor het ontwerp van den Schelde-tol heeft met drie tegen twee stemmen zich voor het remboursement verklaard, doch een lid heeft een amendement voorgesteld, volgens hetwelk aan de Belgische schepen het twee-derde, en aan de vreemde schepen slechts een derde gedeelte van het regt zoude worden teruggegeven. Dit voorstel zal bij de discussie nader ter sprake komen.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 28 mei. Men verneemt dat Z. M. concessie heeft verleend tot het daarstellen eener stoomvaart tusschen Wormerveer en Amsterdam.

Nog verneemt men dat er ijverige pogingen worden in het werk gesteld tot het doen graven van eenen zijtak van het kanaal naar Wormerveer, waardoor alzoo de rivier de Zaan met het Noord-Hollandsche kanaal in onmiddellijk verband zoude gebragt en aan het vertier van handel in de aan gemelde rivier grenzende dorpen eene aanmerkelijke uitbreiding gegeven worden.

— Men schrijft uit s' Gravenhage het volgende: Z. K. H. de grootvorst troonsopvolger van Rusland, en prins *Hendrik der Nederlanden*, zullen aanstaanden vrijdag den 31sten mei Engeland verlaten en met hun gevolg, aan boord van twee Engelsche stoombooten, de reis herwaarts aannemen.

De onlangs door Z. M. benoemde commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmer-meer zal, naar men verneemt, zeer spoedig hare werkzaamheden aanvangen. Men wil, dat zij reeds in de eerste dagen der aanstaande maand, (waarschijnlijk 4 junij), in een der localen van het ministerie van binnenlandsche zaken zal worden geïnstalleerd.

's Gravenhage, 27 mei. Heden is voor het provinciaal geregtshof van Holland de zaak behandeld van den heer *Beukman* contra Z. Exc. den staatsraad gouverneur van Noord-Holland, zijnde, gelijk men weet, eerstgemelde in appel gekomen van een vonnis der arrondissements-regtbank te Amsterdam, van 4 februarij j. l., waarbij dezelve verklaard is kwaad opposant te zijn tegen het vonnis ter onteigening van gronden, benoodigd voor den Haarlemmer spoorweg.

Mr. *P. C. Schooneveld* is voor den appellant opgetreden en heeft breedvoerig betoogd: 1°. dat de wet van 8 maart 1810 finaal en onherroepelijk is afgeschaft door en ten gevolge van de invoering van het nieuwe staatsregt in ons land, en meer bepaaldelijk door art. 164 der grondwet; 2°. dat de wet van 8 maart 1810, na de afschaffing van het *Code Napoléon*, onherroepelijk is vervallen, ja dat, na de invoering der nieuwe wetboeken en der daarstelling van de nieuwe regterlijke organisatie, de uitvoering dier wet onmogelijk is geworden; 3°. dat het exceptief systema, door den eersten regter aangenomen, gevaarlijk is in de gevolgen, en geheel onnoodig bij de beoordeeling der tegenwoordige zaak; en 4°. geheel subordinaat, dat al ware de wet van 1810 van kracht en in werking, dan nog het vonnis vernietigd zou moeten worden, omdat de vereischten tot toepassing der wet van 1810 niet aanwezig zijn.

Mr. *J. C. Faber van Riemsdyk* heeft voor den geïntimeerde het woord gevoerd. Dezelve heeft I. adstructief ontwikkeld, dat indien de wet van 8 maart 1810 bestaat, er dan in de onderhavige actie volkomen overeenkomstig de wet gehandeld is; en II. destructief wederlegd alle de ter bestrijding van het dispositief van het vonnis aangevoerde gronden. In dit laatste deel zijner rede heeft de pleiter betoogd, dat de wet van het jaar 1810 noch door de staatsgebeurtenissen in 1813, noch door de grondwet van 1815, noch door de invoering der nieuwe wetgeving, in 1838, is afgeschaft, maar veeleer, door het in de grondwet opnemen van het beginsel, dat er onteigening ten algemeene nutte zou plaats hebben, een deel van ons staatsregt uitmaakt, welk deel wel door de wetgeving kan worden gewijzigd, maar geenszins voor afgeschaft kan worden gehouden, te minder daar men, sinds 1815, daartegen van geene zijde is opgekomen en de wet zelfs door de vertegenwoordiging des lands als steeds van kracht zijnde is beschouwd.

Den 24sten junij aanstaande zal het openbaar ministerie deszelfs conclusiën in deze zaak nemen.

— Te Utrecht heeft de regtbank heden uitspraak gedaan wegens de possessoire actie tegen den aannemer der spoorwegen, en wel, strijdig met de conclusiën van het openbaar ministerie, den gedaagde gelast de verdere werkzaamheden te staken, alles in zijnen vorigen staat te herstellen, met magtiging op den eischer, om, in geval de gedaagde daartoe in gebreke bleef, zulks voor rekening van den gedaagde te doen bewerkstelligen, en wijders den gedaagde veroordeeld tot vergoeding van kosten, schade en interest, nader bij staat te vergrooten, zijnde het vonnis uitvoerbaar verklaard bij voorraad en zelfs bij lijfsdwang, ingeval de schade f 150 te boven mogt gaan — en eindelijk den gedaagde veroordeeld in de kosten der procedure.

Mengelwerk.

Conflicten.

Het in de zitting van het provinciaal geregtshof van Holland van den 17den april jl., door den heer staatsraad gouverneur van Zuid-Holland, in zake van P. CUNAEUS tegen L. PROOS VAN HOGENDIJK opgeworpen zoogenaamd conflict, en het vonnis van dit hof van den 22sten april daaraanvolgende, waarbij aan den prokureur-generaal bij hetzelve hof akte is verleend van deszelfs requisitoir tot schorsing der onderwerpelijke procedure tot zoolang de koning in dezen zoude hebben beslist, en voorts verstaan dat hetzelve zich intusschen zoude onthouden van de zaak kennis te nemen, met last dat de processale stukken aan denzelven zullen worden ter hand gesteld, ten fine als bij gemelde requisitoir bedoeld, is inderdaad een allezins belangrijk verschijnsel, en dat de opmerking van allen verdient, die op eene getrouwe eerlijke naleving der grondwet en eene onbelemmerde vrije regtsbedeeling prijs stellen.

In het nommer van 28 april jl. van dit blad, heeft de *schoone slaapster in het bosch*, met de haar zoo eigene scherpzinnigheid en fijnheid van vernuft, deze inbreuk op eene vrije regtsbedeeling ten toon gesteld en daaromtrent niet te veel gezegd voor allen, die hebben nagedacht over de monstruositeit dier zoogenaamde conflicten in ons grondwettig Nederland. De zaak is gewigtig genoeg om daarop terug te komen en dezelve nader met meerderen ernst te beschouwen.

Onwillekeurig namen wij te dezer gelegenheid *de proeve over de zelfstandigheid en onafhankelijkheid der regterlijke magt* van den heer VAN SONSBEECK, thans raadsheer in het provinciaal hof van Overijssel, in handen. Nadat deze schrijver in het eerste hoofdstuk van zijn genoemd werk had aangetoond, dat de *onafhankelijkheid* of de bevoegdheid der regterlijke magt, om over de *wettigheid* van de daden der andere magten te oordeelen, voortvloeit uit den aard van elke op beginselen van regt gegronde maatschappij, uit den aard der werkzaamheden des regters zel-

ven, als verpligt om te onderzoeken of dat, waarop hij zijne uitspraken grondt, al dan niet bestaat, vooral bij gematigde regeringsvormen, die op het beginsel van verdeeling en van evenwigt van magt rusten, en dat de handhaving der wetten en van goed regt, benevens de zekerheid van personen en goederen, noodzakelijk deze onafhankelijkheid der regterlijke magt vorderen, gelijk ook derzelver *zelfstandigheid*, namelijk de uitsluiting van alle vreemd gezag uit den haar eigenen werkkring; nadat dezelfde schrijver voorts in deszelfs *tweede hoofdstuk* had ontwikkeld, dat, hoezeer men in Frankrijk, bij de omwenteling van 1789, het staatsgebouw had opgetrokken op de beginselen van regt, van de heerschappij der wet, van de afscheiding der onderscheidene staatsmagten en derzelver evenwigt, echter de revolutionnaire en militaire besturen, die elkander aldaar zijn opgevolgd, langzamerhand de zelfstandigheid en onafhankelijkheid der regterlijke magt hebben vernietigd, vooreerst door het invoeren eener zoogenaamde administratieve jurisdictie, waardoor regt geschiedde in alle zaken, waarbij het bestuur eenig belang had, voorts door het beginsel in te voeren, dat de regter onbevoegd is, om over den zin en de wettigheid eener bijzondere administratieve daad of handeling te oordeelen, als mede door het verbod van regt te doen op regtsvorderingen tegen agenten des besturs, zonder verlof van den staatsraad, en vooral door het vermogen van, door geheel naar goedvinden conflicten op te werpen, elke zaak aan het oordeel des regters te onttrekken; en na eindelijk in zijn *derde hoofdstuk* te hebben aangetoond, dat de Nederlandsche staatsinrigting geheel op beginselen van regt is gegrond; dat, ingevolge dezelve, de tusschen de ingezetenen en het openbaar gezag bestaande betrekkingen geene andere dan *regtsbetrekkingen* zijn; dat daarbij het stelsel van magtsplitsing en van gelijkheid en evenwigt tusschen de onderscheidene magten, is aangenomen; dat daarbij de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom, over schuldvordering of burgerlijke regten is opgedragen aan grondwettig ingestelde regtbanken, met uitsluiting van alle ander gezag; dat daarbij geene beperking van de onafhankelijkheid der regterlijke magt voorkomt, veelmin daarbij aan eene andere magt eenig oppergezag over de regterlijke magt is opgedragen, noch de bevoegdheid, om de regtbanken in de uitoefening van derzelver functiën te belemmeren; dat men echter van deze beginselen bij het besluit van 5 october 1822 is afgeweken, door het invoeren van een conflicten-stelsel, gelijk aan dat der Franschen, en hetwelk zeker niet minder dan dit, de kiemen van alle mogelijk misbruik in zich bevat; dat daarenboven de handhaving des regts en der wetten en de maatschappelijke orde en alzoo zoowel de belangen des troons als die des volks, gebiedend vorderen, dat men van dit stelsel terug kome, en dat, bijaldien er tegen mogelijke botsingen eenige voorziening noodig mogte zijn, men die hebbe te zoeken in de verbetering onzer administratieve wetgeving en in de grondwettige organisatie der regterlijke magt. — Na dit een en ander in het breede te hebben uiteengezet, eindigt de heer VAN SONSBEECK zijn werk met deze woorden: »Voor vele, ja! voor zeer vele bedenkingen, wij ontveinzen het ons niet, is het in deze bladen ter neder gestelde vatbaar. Gaarne zullen wij zien, dat men onze denkbeelden met onpartijdigheid ter toetse brenge, en een meer grondig, meer te zamenhangend stelsel daarvoor aanbiede. Voldoende zullen wij in allen gevalle onze moeite beloond achten, wanneer wij daardoor iets hebben mogen bijdragen ter meerdere bevestiging van ons maatschappelijk gebouw en van den grondwettigen troon, in dat doorluchtig geslacht, aan hetwelk de Nederlanden zoo veel verpligt zijn, en onder welks tegenwoordig Hoofd dezelve eene welvaart mogen genieten, die schaars door eenig ander land van Europa wordt genoten — *dat wij, desniettemin steeds gedachtig zijn aan de gulden woorden van den verdienstelijken* PESTEL, *die wij aan het hoofd dezer verhandeling plaatsten: arx regnorum et civitatum liberarum subruitur, cum sola praesentis horae gaudia rapiuntur et cura ac judicium posteritatis ridetur* (1)."

Aldus schreef de heer VAN SONSBEECK in 1829. Eene duistere bezorgdheid omtrent het toekomstig lot van het lieve vaderland is daarin niet te miskennen; wat is er sedert gebeurd?

Het is niet te loochenen, dat de beschouwingen des bestuurs omtrent het staatsregt der Nederlanden, de beginselen meermalen door den heer VAN MAANEN in de Staten-Generaal ontwikkeld, gelijk ook die voorkomende in de vermaarde boodschap van 11 december, eene groote spanning onder de voorstanders eener gematigde vrijheid verwekt hadden, en dat vooral het door het bestuur ingevoerd en door den heer VAN SONSBEECK met nadruk bestreden stelsel van conflicten eene zeer voorname plaats bekleedde onder de grieven der liberale oppositie. Het bestuur heeft deszelfs beginselen, heeft deszelfs stelsel van conflicten volgehouden en — het schoonste koningrijk van Europa van den tweeden rang bestaat niet meer, verscheurd in twee deelen, ieder voor zich onmagtig om deszelfs onafhankelijkheid te handhaven en beide gebukt onder eene vermeerdering van staatsschuld van 300 à 400 millioenen gulden, als het gevolg van den lang volgehouden burgerkrijg.

Het ligt buiten ons tegenwoordig bestek, om de oorzaken, de ontwikkeling en de bevestiging van de afscheuring van België, volgens onze overtuiging, te schetsen. Wij mogen nogtans de opmerking niet terug houden, dat de spookgestalten, waarmede ons ministerie en de ultra-nationale partij in Noord-Nederland, de meerderheid der bevolking heeft betooverd gehad, van zucht der Belgen tot vereeniging met Frankrijk, van derzelver ultramontanisme, van derzelver onbekwaamheid en ongeschiktheid voor elk geregeld staatsbestuur, door de gebeurtenissen der laatste jaren geheel gelogenstraft zijn, zoodat de algemeene oppositie van België vóór 1830 in *andere* oorzaken te zoeken is, en dat, volgens onze meening, het Brusselsch oproer zonder alle gevolg zoude zijn gebleven, indien men had kunnen besluiten om door fiksche maatregelen het stelsel van staatsbestuur, waarvan de heer VAN MAANEN de representant gehouden werd, vaarwel te zeggen, in de plaats van dezen in het ministerie van justitie, provisioneel door den minister voor de hervormde eeredienst te doen vervangen.

(1) De bolwerken der rijken en gemeenebesten storten in een, wanneer men ligtvaardig alleen de voordeelen van het oogenblik geniet, en zoo wel de zorg voor als het oordeel van de nakomelingschap in den wind slaat.

Van meer dadelijk belang is het voor het Noordelijk gedeelte van het gewezen koningrijk der Nederlanden, dat het bestuur, ook na de Belgische catastrophe, dezelfde beginselen, dezelfde staatsregterlijke leeringen schijnt te blijven huldigen, en de heer VAN MAANEN nog het ministerie van justitie bekleedt, zoodat het gebeurde met België geene verandering in de inzigten van het bestuur schijnt gemaakt te hebben. Maar hierdoor vindt zich het bestuur dan ook geplaatst tegenover de meer vrijzinnige, meer grondwettig gezinde partij, die eene regering wil, gegrond op beginselen van regt, gebonden door de wet, zonder anarchie, maar ook zonder overheersching, onverschillig van welken kant, en vrije beweging van elke magt in den haar bij de grondwet aangewezen werkkring, en geene autocratie.

Meende men zich van dezen kant te mogen verheugen wegens de invoering van de Nederlandsche wetgeving, niettegenstaande de haar aanklevende menigvuldige gebreken, en wel vooral wegens de eindelijke vestiging der tegelijk met den koning en de verdere magten bij de grondwet gewilde regterlijke magt; deze vreugde wordt een ijdel zelfbedrog bij het opgeworpen conflict. Met het stelsel, waarvan dit conflict de eerste vrucht is, worden, indien wij ons niet geheel bedriegen, de beginselen van regt, waarop men meende, dat ons staatsgebouw steunde, vertrapt, de *regtsbetrekkingen* tusschen den vorst en de ingezetenen verscheurd; de regering der wetten verbroken; het beginsel van verdeeling en van evenwigt der staatsmagt vernietigd, en de zelfstandigheid en onafhankelijkheid der regterlijke magt eene ijdele klank.

Mogten het besluit van 5 october 1822 en de daarop gegronde conflicten eenige verschooning vinden in het gemis der grondwettig georganiseerde regterlijke magt; deze reden van verschooning bestaat thans niet meer. Het is nu de taak van den Hoogen Raad der Nederlanden, om de verschillende regterlijke collegiën binnen derzelver wettige attributen terug te houden, en indien, geheel onvermoedelijk, ook dit hoog regterlijk collegie buiten den kring van deszelfs attributen mogt treden en inbreuk maken op de grondwettige attributen der andere magten, dan, maar ook dan eerst, zoude het zaak zijn om in deze vermeende aanmatigingen of wel in de bestaande botsingen tusschen de verschillende magten, door verandering van de grondwet, te voorzien, immers het bedoelde onderwerp bij eene *wet* te regelen.

Wij weten wel, dat van het middel van conflict een zeer spaarzaam gebruik gemaakt is; maar deze bescheidenheid heeft niets geruststellends voor den voorstander van onze grondwettige instellingen; eer het tegendeel van dien. Niet de *coups d'état* van eenen CROMWEL, van eenen KAREL X vernietigen de vrijheid der staten, maar de langzame ongevoelige uitsluiting van de ingezetenen van allen invloed op het staatsbestuur, de trapsgewijze beperkingen van de magt van alle autoriteiten behalve die van eene, vooral onder het faveur van eenige tijdelijke materiële welvaart, ziedaar gewoonlijk het graf der volksvrijheden, en hiermede tevens van alle zedelijkheid en verlichting, en eindelijk ook van die welvaart zelve.

Wij weten wel, dat, wanneer wij ter waarschuwing wijzen op het gebeurde met België, men ons dan terugwijst op de gehechtheid van het Noord-Nederlandsche volk aan het huis van ORANJE! op deszelfs zucht naar orde en rust; op deszelfs meegaandheid; op deszelfs weinige gehechtheid aan afgetrokkene beginselen; ja! waarom het niet ronduit gezegd, op deszelfs volslagen gebrek aan *public spirit* en staatkundige beschaving en deszelfs uitsluitende belangstelling in materiële welvaart; maar zoude dit alles wel zoo onbepaald waar zijn? Wee hem! die veel op de gehechtheid der menigte bouwt. Het Nederlandsche volk moge niet hoog staan in staatkundige beschaving; maar deszelfs algemeene beschaving valt daarentegen niet te ontkennen, en gemakkelijk is het deze, bij eenige verlevendiging van den publieken geest, op de algemeene belangen over te brengen; deszelfs geschiedkundige herinneringen en zeden zijn der monarchie geenszins gunstig; en wat waarborgt onze materiële welvaart, indien dezelve al met die van naburige staten kan worden gelijk gesteld, tegen gewelddadige schokken, en is ook die welvaart, en vooral de *eenzijdige* ontwikkeling daarvan niet meermalen eene aanleiding tot volksberoering en burgeroorlog geweest? In allen gevalle vermeenen wij in het een en ander genoegzamen grond tot waarschuwing te vinden, terwijl het nog tijd is.

(*Het vervolg hierna.*)

Aanwending der lucht als beweegkracht op ijzerbanen.

Londen, mei 1839.

Reeds lang was het voor de Engelschen een onderwerp van ernstige navorsching, de wagentreinen op de spoorwegen door de persing der lucht te doen voortdrijven. De heer VALLACE deed eerst het voorstel, de treinen door eene groote buis, waaraan men van eene zijde de lucht onttrekken zou, als het ware te laten doorschieten; de uitvinder bedacht echter niet, dat, als de reis langer dan drie minuten duurde, de reizigers ten gevolge van gebrek aan lucht dood aan de plaats hunner bestemming zouden aankomen. — Later bragt men eene groote verbetering aan, door de wagens buiten de buis te plaatsen. Er werd eene veel kleinere buis tusschen de ijzerbaan-platen aangebragt, waarin een omtrent drie voet in diameter houdende zuiger zich luchtdigt bewoog en aan welks bovenste zijde zich eene insnede bevond, die door daarover gehechte luchtkleppen, luchtdigt gesloten, nu en dan, naarmate de zuiger waaraan de eerste wagen door eenen haak gehecht was, zich bewoog, door denzelfden haak geopend werd. Op afstanden van 2 tot 5 Engelsche mijlen zouden dan stoommachines opgerigt worden om groote luchtpompen in beweging te brengen, waardoor aan eene zijde de lucht uit de buis zou worden gezogen, en door de uitwendige persing der lucht de zuiger aan de andere zijde der buis, en alzoo de gansche wagentrein naar de machine voortgestuwd worden zou. Van deze uitvinding beloofde men zich veel; doch bij de proefneming bleek het dat het onmogelijk was eene zoo wijde buis op groote afstanden zoo luchtdigt te sluiten, dat daardoor eene beweegkracht kon worden verkregen.

In weerwil dezer mislukte proeven rustte de uitvindings-geest niet; men voer op den eenmaal ingeslagen weg voort, en trachtte door verbeteringen in de inrigting het gewenschte doel te bereiken. Werkelijk is het thans dan

ook den heer CLEGG gelukt, de persing der lucht tot beweegkracht te kunnen bezigen. Zijne uitvinding rust, in de hoofdzaak, op de beschrevene inrigting, doch wijkt van dezelve voornamelijk af wat betreft den aard en de wijze hoe de insnede, die zich langs het gansche bovenste gedeelte der buis bevindt, en 1½ duim breed is, luchtdigt gesloten wordt; vervolgens daarin dat de buis zelve veel minder diameter heeft. De constructie der buis, voornamelijk aan de zamenhechtings-voegen, is ook van eene bijzondere uitvinding en zoo ingerigt, dat er volstrekt geene lucht indringen kan, en dat de zuiger zich met de grootste gemakkelijkheid en volkomen luchtdigt door de buis beweegt. Eene naauwkeuriger beschrijving hiervan, gelijk mede van de kleppen, die de insnede luchtdigt sluiten en door de haken die aan den zuiger en den wagentrein gehecht zijn, geopend worden, kan echter zonder teekening niet wel gegeven worden.

Met deze »CLEGG's *Patent Atmospheric Railway*" genaamde uitvinding werd den 22sten april eene proef genomen voor eene verzameling bestaande uit den markies van LANSDOWNE, lord JOHN RUSSELL, lord HOWICK en andere parlements-leden, enz. Deze proef viel tot groote tevredenheid uit en gaf hoop op de schoonste uitkomsten bij uitgebreider aanwending dezer kracht. De proef werd genomen op eene min of meer opgaande vlakte, met eene slechts 3½ duim diameter houdende buis van 10 roeden lengte. Door eene door middel eener stoommachine in beweging gebragte luchtpomp werd de lucht uit de buis gezogen, en de persing der buitenlucht op den zuiger aan het andere einde der buis was zoo sterk, dat daardoor de wagentrein, die behalve 1500 pond gewigt nog een aantal personen droeg, in ongeveer tien seconden 150 voet ver voortgestuwd werd. De beweging daarbij was, ofschoon gelijk aan die van 35 Engelsche mijlen per uur, volkomen zacht en zonder gedruisch, en de passagiers hadden noch stroom, noch rook, noch hitte te verduren.

Daarbij beweert men, dat de kosten dezer nieuwe reiswijze veel geringer zijn dan die, welke thans tot voortstuwing der wagentreinen, door middel der *locomotiven*, gevorderd worden. Dit laatste schijnt echter aan twijfel onderhevig, vermits bij eene grootere reis niet slechts gelijk thans ééne locomotive, maar wel 20 stoommachines, aan elk station namelijk eene tot vertrek en eene tot terugkomst, zouden moeten worden gestookt. Daarentegen zou echter het aanleggen van ijzerbanen tot aanwending dezer kracht onnoodig kunnen wezen, vermits men op eenen goeden straatweg den wagentrein veilig zou kunnen besturen, mits men slechts zorge, dat er, wegens den aan den zuiger gehechten haak, en vooral wegens de luchtdigte sluiting der buis en de vrije beweging des zuigers, geene kromming tusschen de afzonderlijke stations plaats hebbe. Mogt echter deze vernuftige uitvinding niet voor groote afstanden aan te wenden zijn, zoo zou zij toch voor kleinere, b. v. bij bergwerken, of waar de luchtpompen door waterkracht konden gedreven worden, hoogst nuttig kunnen wezen; terwijl dan de stoommachines enz., nog tot andere doeleinden te gebruiken waren.

P. S. Ik verneem, dat er betrekkelijk laatstgemelde uitvinding, den 4den dezer, eene nadere proef genomen is in de ijzerwerken van den heer JAMES te Southwark, waaraan sir ROBERT PEEL, graaf POZZO DI BORGO, de heer HUMMELAUER en veel anderen deel namen. Nadat de heeren zich met de inrigting en de beginsels waarop deze uitvinding gegrond is, bekend hadden gemaakt, werden zij over eene opgaande vlakte (een voet op 30) met eene snelheid van 30 mijlen per uur voortgestuwd, zonder de onaangenaamheden te ondervinden, waarover de reizigers op ijzerbanen klagen.

Om de doelmatigheid der uitvinding op grooter schaal te onderzoeken, zal zij thans op eene linie van drie Engelsche mijlen beproefd worden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Mei 2 El, 5 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 4 D.
Den 29 Mei 2 El, 5 Palm, 5 Duim; gewassen 1 Duim; gevallen 0 D.

Advertentiën.

§ † § De Notaris *NIJHOFF* zal, den 1sten Junij 1839, des avonds om 6 uur, bij *FLORUSSEN*, op de Steenstraat te *Arnhem*, finaal verkoopen:

Eene ZITPLAATS in de Groote Kerk aldaar, Middelpand, 12de Bank, 3de plaats.

Eene DITO in de Nieuwe Kerk aldaar, Oosterruim, Lett. B, 7de Bank, 8ste plaats, en

Eene DITO in dezelfde Kerk, 1ste Gallerij, Westzijde, Lett. H, 1ste Bank, 5de plaats. — Allen dadelijk te aanvaarden.

† ‡ † De Notaris Mr. *JB. NIJHOFF*, residerende te *Arnhem*, zal, *niet op den 4den*, maar op Dingsdag den 11den Junij 1839, des morgens ten 10 uur, bij den kastelein GEHR[illegible] van 150 stuks [illegible]BOOMEN en [illegible]LLEN, en eene aanzienlijke partij [illegible], EIKEN HOUTEN RIBBEN, PLANKEN en SCHALEN.

De openbare Notarissen *T. J. VAN EVERDINGEN*, Mr. *H. DIJCKMEESTER* en Mr. *J. DE ROO*, residerende te *Tiel*, Provincie *Gelderland*, zullen, namens de Heeren Eigenaren, publiek bij inzetting, verhooging en finale slaggeving verkoopen:

De HEERLIJKHEID *ECK EN WIEL*, waartoe onder anderen behoort, het REGT VAN COLLATIE aan den Predikant der Hervormde Gemeente te *Eck en Wiel*, enz. enz., de JAGT van de Geregtsdommen der Heerlijkheid; de ZALM-VISSCHERIJ in *den Rijn*; THINSEN en ERFPACHTEN; modern Adellijk KASTEEL, KOETSHUIZEN, STALLINGEN, ORANJERIE, BROEIKASTEN, BASSECOUR, TUINEN, GRACHTEN, VIJVERS; buitengemeen aangenaam uitzigt hebbende KOEPEL; RENTMEESTERS, en TUINMANSHUIZEN; — BOEREN- en andere WONINGEN, welig groeijende en veel vruchtgevende KERSEN-, APPELEN- en PEEREN-BOOMGAARDEN; — BOSSCHEN met opgaande Boomen; Alles, met zware EIKENBOOMEN en andere HOUTGEWASSEN; WEI- en BOUWLANDEN, alles binnendijks, binnen de Lanen, aan elkander gesitueerd, ter grootte van ongeveer 54 Bunders; mitsgaders het PONTVEER over den Rijn; voorts VEERHUIS, SCHUUR met STALLING, ARBEIDERS-WONING, en ongeveer 34 Bunders WEI- en RIJS-UITERWAARDEN, aan één blok buitendijks; alles onder *Eck en Wiel* en *Ingen*, in den Ambte van *Neder-Betuwe*, gelegen.

Het gemelde Kasteel, met aanhoorige Gebouwen, is mede zeer geschikt tot het daarstellen eener Fabriek, zoo door derzelver grootte als gemakkelijk transport van Goederen, zoo te water als langs den grooten Straatweg over *Amerongen naar Utrecht* en *Arnhem*, als in de nabijheid van den Rijn en dien Straatweg gelegen zijnde.

De Goederen worden eerst afzonderlijk in 28 koopen en daarna in eene generale massa geveild; zoo als een en ander in het breede, bij de daarvan aangeplakte en verzondene veil-biljetten, is opgegeven.

Nadere onderrigting te bekomen bij de voormelde Notarissen; terwijl de Kadastrale Kaart, bevattende de aanduiding van al de Goederen, benevens de veil-conditiën, ten kantore van den eerstgenoemden Notaris, *VAN EVERDINGEN*, ter visie liggen; zullende de aanwijzing der Goederen worden gedaan door den Rentmeester *L. VAN OORT*, wonende in het Rentmeesters-Huis, bij het Kasteel te *Eck en Wiel*.

Iemand gading hebbende, kome bij den Kastelein *R. VAN OORT*, aan het *Eck en Wielsche Veerhuis*, bij *Amerongen* gelegen, op Vrijdag den veertienden Junij 1839, voor de inzetting en 14 dagen daarna, zijnde Vrijdag den acht en twintigsten derzelfde maand, voor den finalen slag, beide des voormiddags ten tien ure.

Op den 5den Junij 1839, bij inzetting, en den 19den Junij daaraanvolgende, bij toeslag, zal in het Logement *de Groote Zwaan*, te *Velp*, ten overstaan van den Notaris *VON ROSENTHAL*, krachtens daartoe bekomen autorisatie van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, publiek worden verkocht:

Een HUIS en ERF, met SCHUUR, VARKENSHOK, BOOMGAARD, TUIN en BOUWLAND, te *Velp*, Kadastraal Sectie D, N°. 351, 352 en 353, groot 91 Roeden en 40 Ellen.

† † † Op Dingsdag den 4den Junij, des morgens ten 9 ure, zal de Notaris Mr. *P. P. EVERTS*, ten verzoeke van Dr. *PENNINK*, op den huize *Bijvank* te *Twello*, publiek veilen:

Een span achtjarige Bruine MERRIE-PAARDEN, waarvan het eene ook bijzonder geschikt als RIJ- en CHAISPAARD.

Een CARICLE op Veren en Riemen met losse Linnen KAP.

Een CARICLE op vier Wielen, met Voorstuk, tevens als CALECHE voor vier personen bruikbaar, met afzonderlijken Bok op Veren.

Een GLAZENWAGEN met twee Banken, ook met een los glazen tusschenschot voorzien, bruikbaar met en zonder Bok. Alle ook voor één paard geschikt. — Voorts eenige net onderhouden CHAIS- en WAGENTUIGEN.

Een en ander te zien daags voor de verkooping, en de Paarden en Rijtuigen te proberen op de plaats.

† § † Een JONGELING, van circa 21 jaren, van geloof Protestant, sedert eenige jaren in het vak van BURGERLIJKE BOUWKUNDE werkzaam, reeds bij aanzienlijke werken tegenwoordig geweest en bekend met de beginselen der *Wis- en Landmeetkunde*, zag zich gaarne op eenige annemelijke voorwaarden bij eenen Architect of Aannemer geplaatst, ten einde zich verder te bekwamen, kunnende de noodige bewijzen produceeren, en zoude meer op solide behandeling dan op salaris regard slaan. Iemand, hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren met franco brieven, onder Letter N., bij den Heer [illegible], Boek- en Courantdrukker te *Arnhem*.

VERSCHE MINERALE WATEREN

zijn wederom te bekomen, bij

D'ARNAUD GERKENS.

Arnhem, 29 Mei 1839.

† † § Met voorkennis van het Geneeskundig Bestuur alhier, zal *PHILIPPUS DE HAAN*, chirurgijn-tandmeester van *Amsterdam*, voor eenige dagen bij *J. S. KAMPS*, aan de Markt, over alle mond- of tandgebreken te spreken of te ontbieden zijn. Trekt zeer behendig Kiezen, Tanden, of derzelver wortels; geneest zeer spoedig de Mondpijn, veroorzaakt door de Roos, Zinkingen, Rumathiek, Schorbuit of Waterkanker, en maakt de waggelende of losgeraakte Tanden weder vast, door middel van eene door hem uitgevondene Tinktuur.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.